

[Ministeren for skatter og afgifter]

af afgiften, om pengene er anbragt i aktier i danske eller udenlandske foretagender. Det afgørende for provenuet er derimod, hvor stor en andel af opsparingen der er anbragt i aktiver med afgiftsfrit afkast. Det kan så være udenlandske aktier, men det kan lige så vel være danske aktier eller indeksobligationer. Det er loven fuldstændig neutral over for.

Hensynet til vore internationale forpligtelser spiller imidlertid også ind her. Vi kan ikke liberalisere valutabestemmelserne med den ene hånd, mens den anden hånd lægger hindringer i vejen ved at begrænse afgiftsfriheden på en diskriminatorisk måde. Denne afgiftsfrihed har netop betydning for landets største investorer. Hvis det kom til en sag ved EF-Domstolen, fordi vi gennemførte en diskrimination over for de udenlandske aktier i forhold til de danske aktier, ville der være en betydelig risiko for at tabe denne sag. Jeg må derfor for at regeringens vegne tage afstand fra denne del af lovforslaget.

Om den foreslåede forhøjelse af afgiftsgrundlaget for sambeskattede selskaber med negativ indkomst vil jeg sige, at den harmonerer meget dårligt med intentionerne bag bestemmelsen. Realrenteafgiften er en afgift på pensionsopsparernes formueafkast. Da realrenteafgiftsloven blev indført, fandt man det ikke rimeligt, at livsforsikringselskaberne skulle betale selskabsskat og realrenteafgift af samme afkast. Det har man rådet bod på ved en fradragsordning i realrenteafgiftslovens § 6. Fradraget ydes i afgiftsgrundlaget. Ved opgørelsen af fradraget tages der netop højde for den del af forsikringselskabets skattepligtige indkomst, der stammer fra det afgiftspligtige afkast.

Er livsforsikringselskabets skattepligtige indkomst negativ, betaler selskabet selvfølgelig ikke skat. Det gælder, når den negative indkomst fremføres til fradrag i senere års positive indkomster hos samme selskab. Det gælder også, når den negative indkomst modregnes i positiv indkomst hos sambeskattede selskaber.

For realrenteafgiftsgrundlaget betyder det, at fradraget opgøres til nul. Der bliver med andre ord ikke tale om noget fradrag. På den anden side vil det ikke være rimeligt at forhøje afgiftsgrundlaget, som det er kommet til udtryk i lovforslaget. De penge, der tilkommer de forsikrede, vokser ikke på grund af

den negative skattepligtige indkomst. Den foreslåede regel ville derfor betyde, at opsparerne kom til at betale afgift af nogle penge, som de aldrig nogen sinde ser. Det kan regeringen ikke gå ind for. Jeg må derfor også tage afstand fra denne del af lovforslaget.

Lykketoft (S):

Realrenteafgiften fritager som bekendt aktieafkast og fast ejendom fra afgiftspligt. Nogle var betænkelige ved undtagelser, da vi drøftede dette lovkompleks. Det er der selvfølgelig altid grund til at være betænkelig ved. Vort synspunkt var, at det i den forligssammenhæng, det blev drøftet, var acceptabelt med disse undtagelser, og i øvrigt også, at realrenteafgiftssystemet, sådan som det er udformet, logisk set passer meget dårligt til afkastet af de to typer af aktiver, aktier og fast ejendom. Det er under alle omstændigheder en indvending mod SFs forslag, som det ligger her.

Men socialdemokratiet mener, at SF-forslaget rører ved et besværligt problem, et problem, vi har fået som en uovervejede sidevirkning af den liberalisering af retten til at købe udenlandske aktier, som er blevet gennemført, efter at vi vedtog realrenteafgiften, og efter at vi så sent som i december sidste år udvidede adgangen for kapitalpensionskontohavere til at placere penge i aktier.

Skatteministeren siger i sine bemærkninger for lidt siden, at det eneste interessante ud fra et afgiftssynspunkt selvfølgelig er, hvor meget der placeres i afgiftsfri, og hvor meget der placeres i afgiftspligtige aktiver hos de institutioner og kontohavere, der er omfattet af realrenteafgiften. Og det er selvfølgelig logisk set rigtigt, men problemet er jo nærmere bestemt det, om den udvidelse af placeringsmulighederne til udenlandske papirer, der er sket, samlet udvider det afgiftsfrie område i forhold til de forudsætninger, vi havde, da vi vedtog realrenteafgiften. Der er vel en mulighed for, at penge, der under uændrede valutabestemmelser ville have været placeret i danske obligationer, nu anbringes i udenlandske papirer.

I alle tilfælde havde socialdemokratiet fundet det naturligt, om regeringen på forhånd havde gennemtænkt de mulige konsekvenser af liberaliseringen på kapitalmarkedet for indretningen af realrenteafgift og for